

[Glistrup]

fyldelsen af selvangivelsen vil være meget tilbøjelig til at mene, at det, der nu har været af udgifter, hvad enten det så har været renovationsafgifter, forsikringer eller vedligeholdelse, nok er noget, som først og fremmest er gået på den driftsmæssigt benyttede del af ejendommen og ikke på den del, hvor boligen ligger.

Man må jo huske på, at de ejendomme, der her er tale om, ejes af folk, der i vidt omfang foretager selvreparationer fra deres egne værksteder, hvad enten det er landmænd, håndværkere eller købmænd; blandede landhandler, der er tale om. Det er umådeligt besværligt bagefter at finde frem til, hvad der nu er gået til at lave det grønne badeværelse i privaten, og hvad der er gået til at lave det røde badeværelse til folkeholdet i driftsbygningerne, eller hvad der kan være tale om.

Jeg synes i hvert tilfælde, ministeren burde kvantificere og give et tal for, hvor mange ejendomme dette lille antal ejendomme i grunden omfatter. Hvis antallet virkelig er så lille og ordningen skal indbringe – når vi kommer væk fra overgangsåret 1982, hvor det kun er 115 mill. kr.; og når frem til de følgende år – måske 300 mill. kr. el. lign., som skal fordeles over et fåtal af ejendomme, så bliver det skam ikke så små beløb for den enkelte ejendoms vedkommende.

Det var nogle mageløse driftsøkonomiske betragtninger, ministeren fremførte. Han sagde, at det jo ikke drejede sig om de landmænd, der skal have en negativ indkomstskat udbetalt; nej, det er de landmænd, som i øjeblikket endnu kan holde hovedet over vandskorpen, men som er ved at blive trukket ned. Det er jo typisk socialdemokratisk politik, at man først vil hjælpe folk, når de faktisk er slået ihjel. Man skal da hjælpe dem på det tidspunkt, hvor de endnu har en chance for at overleve. Det er den chance, ministeren fuldstændig forskertser.

Det er udelukkende regeringens skyld, at vi ikke har et renteniveau som det østrigske og schweiziske på 4 og 6 pct., men i stedet for har et på 22–32 pct. Regeringen fører denne højrentepolitik år efter år, og derved strangulerer man efterhånden alt dansk erhvervsliv. De, som nu får negativ indkomstskat, var de svageste, som først blev stranguleret, men man er nu i gang med at rentedrage alle de andre. Der er ingen grund til at tilføje disse trods alt ganske betydelige

beløb på mange hundrede millioner kroner hvert evig eneste år, som ministerens ændringsforslag nr. 7 og 11 vil give i merprovenu. Man kan ikke afvise dette argument med den statiske, kortsynede, nærsynede betragtning, som ministeren anlagde.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Han sagde, at ændringsforslag nr. 4 vil koste et provenutab på 455 mill. kr. I forhold til hvad? I forhold til gennemførelse af ministerens ændringsforslag nr. 6 eller i forhold til ministerens oprindelige lovforslag eller i forhold til de gældende regler? Det kunne være nok så nyttigt, når man står og slynger om sig med et så forholdsvis præcist tal som 455 mill. kr., at vi andre kan forstå, hvad det i grunden er, dette forfærdelige beløb har relation til.

Jeg ved kun, det har relation til, at der er masser af familier med mindre børn, som kan få lov til at bo i deres sunde bolig i stedet for at skulle ud i husvildebarakker. Det er det, vi får for de 455 mill. kr. Ministeren vil altså jage de pågældende ud af den sunde parcelhustilværelse. For mig er beløbets størrelse ikke afskrækkende, men jeg vil da gerne have at vide: hvad går det i grunden på?

Bollmann (CD):

Jeg har to bemærkninger til ministeren.

Den første går på ministerens udtalelse om provenuvirkningerne, specielt for 10.000 kr.s fradraget. Jeg mener, at der er to muligheder. Enten benytter folk sig af ordningen, og så koster det provenu på lejeværdisiden, men så giver det altså sparede arbejdsløshedsdagpenge, forøgede skatteindtægter og forøgede momsindtægter fra byggebranchen. Eller også virker systemet ikke, og så giver det ikke noget provenutab. Begge dele kan simpelt hen ikke passe.

Hvad angår stuehusene, var det, ligesom ministeren antydede, at det var noget, vi godt kendte, og det var noget, vi godt vidste. Jeg vil i hvert fald for mit vedkommende sige – også for historieskrivningens skyld, som ministeren jo interesserer sig meget for – at overraskelsen for os var lige så stor som for flere andre partier.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

I anledning af det sidste vil jeg godt understrege, at der lå ikke i mine udtalelser, at